

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: D. N.
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty,
sídlem Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra - odbor azylové a migrační politiky Praha,
IČ 00007064, pošt. schr. 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2024 č. j. OAM-1090/BA-BA07-ZA01-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Rozhodnutím ze dne 20. 9. 2024, č. j. OAM-1090/BA-BA07-ZA01-2024 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 19. 8. 2024 tak, že se dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o azylu*“), mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.

II.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě poukázal na to, že o mezinárodní ochranu požádal z důvodu obavy o svůj život, zdraví a svobodu. Neboť v případě návratu do Moldavska hrozí, že dojde k porušení jeho základních lidských práv. Žalobce se obává, že mu bude ublíženo na zdraví a že bude ohrožena jeho lidská důstojnost. Žalobce dále uvedl, že v Moldavsku si půjčil peníze, které není schopen splácet. S ohledem na to, má důvodné obavy o svoji bezpečnost a zdraví, jelikož místní věřitelé často proti neplatícím dlužníkům využívají praktiky srovnatelné s mučením či jiným nelidským zacházením. Tyto praktiky v zemích EU nejsou tolerovány. Žalobce se obává, že se zapletl s moldavskou mafií a je proto ohrožen jeho život a zdraví. S ohledem na tyto obavy se žalobce potýká s psychickými problémy. Žalobce dále uvedl, že se v Moldavsku nemůže obrátit na státní orgány, neboť má za to, že Moldavsko je „mafiańským státem“ a ze strany státu se mu tak nedostane náležité ochrany. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný vychází z informace OAMP – Moldavsko: Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023, avšak má za to, že žalovaný pouze okrajově vyhodnotil, že žalobci v Moldavsku žádné reálné nebezpečí nehrozí. Dle žalobce by však na otázku bezpečnosti země při posuzování důvodnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany nemělo být pohlíženo pouze optikou objektivních podmínek, ale rovněž by měly být zkoumány i konkrétní okolnosti případu daného cizince. Přestože by žalovaný mohl dospět k závěru, že pro jednu osobu je bezpečné se do Moldavska vrátit, v případě žalobce tomu tak není, neboť návrat by pro něj znamenal útrapy spojené s ohrožením na životě a lidské důstojnosti. Dalším důvodem, proč se žalobce nemůže vrátit do Moldavska je aktuální bezpečnostní situace v Moldavsku. Moldavská autonomní oblast Gagausko usiluje o připojení k Rusku, s čímž žalobce nesouhlasí a předpokládá, že pokud by se vrátil, byl by odeslán do války. Žalobce dále shrnul, že pobývá v České republice více než rok. Za tuto dobu si k České republice vytvořil velmi silné pouto a považuje ji za svůj domov. K Moldavsku naopak žádné vazby nemá. Žalobce má v České republice celou řadu přátel a také přítelkyni, s níž tvoří společnou domácnost a má v úmyslu s ní uzavřít sňatek. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, a to zejména z toho důvodu, že žalovaný nedostatečně odůvodnil závěry v něm obsažené. Pokud žalovaný neshledal důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu, měl se důkladněji zabývat možností udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu, když žalobce je přesvědčen, že v jeho případě jsou dány důvody zvláštního zřetele hodné pro udělení této mezinárodní ochrany. Žalobce je přesvědčen, že by bylo zcela nehumánní jej nuceně navrátit do Moldavska. Závěrem žalobce upozornil, že v jeho případě je přinejmenším dán důvod pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu. V případě žalobce jsou totiž dány důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do země původu, tak by mu hrozilo skutečné nebezpečí závažné újmy, mučení, nelidského zacházení a trestání. Žalobce má za to, že žalovaný řádně neposoudil možnost udělení doplňkové ochrany, přičemž odůvodnění jejího neudělení je dle žalobce zcela nedostatečné. S ohledem na právé uvedené má žalobce za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

*III.**Vyjádření žalovaného*

3. Ve vyjádření k žalobě ze dne 22. 10. 2024 žalovaný vyjádřil nesouhlas se žalobními námitkami, neboť nedokládají vytýkaná porušení zákona. Při rozhodování vzal žalovaný v úvahu žalobcem uvedené skutečnosti a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu žalobce. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům pro vydání rozhodnutí a má za to, že přijaté řešení odpovídá okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. Žalovaný má za to, že v průběhu řízení postupoval v souladu s právními normami, jimiž je ve v řízení ve věci mezinárodní ochrany vázán. V případě žalobce nebyly shledány důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. a), § 12 písm. b), § 13 ani § 14 zákona o azylu. Stejně tak absentují důvody i pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. K obavě žalobce z kriminálního jednání věřitelů, žalovaný konstatoval, že jde o hrozbu ze strany soukromých osob. Za této situace má žalobce možnost obrátit se s žádostí o pomoc na příslušné moldavské instituce. Moldavsko dle žalovaného disponuje dostatečnou legislativou v občansko-právní a trestně-právní úpravě. Žalovaný také konstatoval, že mezinárodní ochrana může být žadateli poskytnuta teprve v případě, že mu byla odeprána ochrana země jeho státní příslušnosti či tato ochrana nebyla ze strany příslušných státních orgánů poskytnuta v odpovídající míře. Žalobce se na příslušné orgány ve své domovské zemi s žádostí o pomoc ve věci ochrany proti svým věřitelům neobrátil. Žalovaný uvedl, že pokud by státní orgány země původu nebyly schopny nebo ochotny žalobci odpovídající pomoc poskytnout, bylo by možné tuto skutečnost považovat za azylově relevantní. V této souvislosti odkázal na rozsudek NSS ze dne 13. 9. 2004, č. j. 4 Azs 185/2004-43. Žalobce vycestoval z Moldavska 28. 9. 2023 na základě svého vlastního rozhodnutí a jak sám žalovanému sdělil, z ekonomických důvodů, protože v Moldavsku neměl práci. Žalovanému nesdělil, že by mu v zemi původu hrozily nějaké problémy ze strany moldavských státních orgánů. Žalovaný má za to, že důvodem žádosti žalobce o mezinárodní ochranu je legalizace jeho pobytu v České republice, tak aby zde mohl zůstat a pracovat. Žalovaný konstatoval, že žalobce na území České republiky pobývá rok, ale o mezinárodní ochranu požádal až po svém zadržení policií. Dle žalovaného nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany žalobce, že chce na území České republiky legalizovat svůj pobyt. K podpoře svého rozhodnutí žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 37/2003-46. Žalovaný zdůraznil, že žalobce má svou pobytovou situaci řešit jinou zákonnou cestou, nikoli legalizací prostřednictvím správního řízení ve věci udělení mezinárodní ochrany. Pro účely legalizace pobytu na území České republiky nelze zneužívat specifický institut mezinárodní ochrany. K námitce žalobce o vytvoření si silného pouta k České republice, žalovaný uvedl, že důvody, pro které lze mezinárodní ochranu udělit jsou zákonem přesně stanoveny a vztahují se k zemi původu, přičemž sociální vazby žalobce na území České republiky mezi ně nepatří. Žalovaný konstatoval, že účelem systému mezinárodní ochrany není zajistit žalobci stabilní soukromý život. Cokoliv „navíc“, ať už práce, rodinný život, apod se zabezpečuje v jiném právním režimu dle zákona č. 326/1999 sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné a vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci, které zároveň respektuje ustálenou judikaturu. Žalovaný má za to, že žalobní argumentace žalobce není sto zpochybnit důvodnost rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, jak v podobě azylu, tak doplňkové ochrany. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Replika žalobce

4. V replice k vyjádření žalovaného, žalobce uvedl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě vycházel z informace OAMP – Moldavsko: Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 3. 10. 2023, Informace OAMP – Moldavsko: Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Žalobce současně uvedl, že žalovaný odkazuje na nijak citovanou judikaturu Evropského osudu pro lidská práva, kterými se snaží podpořit svá tvrzení o tom, že žalobci nehrozí v zemi původu újma na zdraví či životě. Žalobce nicméně uvedl, že je třeba zvažovat subjektivní a objektivní hledisko ponížení. Subjektivní v tom smyslu, že každý vnímá intenzitu trestu jinak a objektivně z toho pohledu, že lidé budou považovat za degradující zacházení to, když je budou orgány vlastního státu zadržovat ve sklepě a bít je. Dle žalobce by mu měla být udělena jedna z forem mezinárodní ochrany. Na podporu svého tvrzení, odkázal žalobce na rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2021, sp. zn. 8 Azs 44/2021, podle kterého je povinností správního orgánu rozhodujícího o žádosti o udělení mezinárodní ochrany je opatřit si takové informace o zemi původu, které jsou v maximální míře 1) relevantní, 2) důvěryhodné a vyvážené, 3) aktuální a z ověřených zdrojů, 4) transparentní a dohledatelné. Dle žalobce však žalovaný svých povinností nedostál, dle žalobce je pouze odbyl. Žalobce žalovanému vytýkal, že se nesnažil vyhledávat volně dostupné zahraniční zdroje od nevládních organizací či jiných zpravodajských zdrojů. Žalobce má za to, že v případě jeho nuceného návratu do země původu mu hrozí nebezpečí vážné újmy, a to jak ze strany státních orgánů, tak i ze strany soukromých osob. Dle žalobce se měl žalovaný zabývat tím, zda je celé území Moldavska bezpečné. Dle žalobce, žalovaný této povinnosti nedostál a proto porušil zásadu non-refoulement. Žalobce má za to, že jej napadené rozhodnutí vystavuje reálné hrozbě návratu do země původu. Tu však nelze považovat za bezpečnou. Žalobce dále uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 20. 9. 2024, nicméně dne 4. 10. 2024 byla vydána tisková zpráva č. 162/2024 ohledně rozsudku Soudního dvora ve věci C-406/22. Žalobce uvedl, že podle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., ze dne 3. 12. 2015, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, se v § 4 uvádí, že Česká republika považuje Moldavsko za evropskou bezpečnou třetí zemi, s výjimkou Podněstří. Takto definovaná země původu je však dle žalobce aktuálně v rozporu s požadavky, které ve svém rozsudku uvedl Soudní dvůr Evropské unie ve věci C-406/22. Podle žalobce, kritéria umožňující označit třetí zemi za bezpečnou zemi původu musí být splněna na celém jejím území. Území posuzované země nelze členit. Žalobce má za to, že mu v případě návratu do Moldavska hrozí reálné nebezpečí vážné újmy. Moldavsko má dle žalobce vážné nedostatky v oblasti soudnictví, porušování lidských práv, častého diskriminačního trestního stíhání, má neúčinné prostředky nápravy porušování lidských práv a také v individuálních případech dochází k pronásledování, mučení a jinému nelidskému zacházení a trestání. Současně žalobce upozornil na to, že se v poslední době aktuální bezpečnostní poměry v Moldavsku mění k horšímu a situace v zemi je velmi nestabilní vzhledem k energetické krizi a růstu oblíbenosti proruských politických sil. Dle žalobce nevzal žalovaný právě jmenované aktuální problémy vůbec do úvahy.

V.

Posouzení věci soudem

5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

6. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce se k výzvě soudu nevyjádřil a žalovaný s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasil.

VI.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je nedůvodná.
8. Žalobce v žalobě tvrdil, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12, ust. § 14 a ust. § 14a) zák. o azylu. Soud má za to, že odůvodnění neudělení těchto forem mezinárodní ochrany je v napadeném rozhodnutí dostatečné, srozumitelné a logické a soud se s jeho závěry ztotožnil.
9. Ze správního spisu má soud mimo jiné za prokázané, že dne 19. 8. 2024 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Dne 23. 8. 2024 žalobce poskytl údaje k podané žádosti a konkrétně sdělil, že je moldavské státní příslušnosti i národnosti a hovoří ruským a moldavským jazykem. Vyznává pravoslavné křesťanství a je bez politického přesvědčení. Žalobce je zdravý a nemá žádné zdravotní omezení. Je svobodný a bezdětný. V ČR má ukrajinskou přítelkyni. Z Moldavska pravidelně cestoval do České republiky již od roku 2018, naposledy na území ČR vstoupil dne 28. 9. 2024. V minulosti nenavštívil jiné členské státy EU, není držitelem žádného víza ani povolení k pobytu. V roce 2022 mařil výkon úředního rozhodnutí ve věci správního vyhoštění. Důvod, proč požádal o mezinárodní ochranu je to, že se v Moldavsku nemá kam vrátit. V Moldavsku není žádná práce.
10. Dle § 12 zákona o azylu „Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“
11. Dle § 14 zákona o azylu „Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen "humanitární azyl") z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.“
12. Podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje
- a) trest smrti nebo poprava,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo

c) *vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*“

13. Ze správního spisu má soud za prokázané, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu na území ČR v podstatě ze tří důvodů. Prvním důvodem je legalizace pobytu na území ČR, neboť žalobce chce na území ČR zůstat za účelem výdělků a také z důvodu, že v Moldavsku nemůže najít práci a nemá v zemi žádné zázemí.
14. Soud nejprve upozorňuje, že pokud jde o břemeno tvrzení v řízení o mezinárodní ochranu, to stíhá žadatele o ni. Po žalovaném se požaduje, aby vhodně kladenými otázkami zjistil, zda jsou žadatelem tvrzené skutečnosti relevantní pro udělení azylu či doplňkové ochrany a tvrzení žadatele podle toho posoudit (viz rozsudek NSS ze dne 19. 8. 2005, čj. 4 Azs 467/2004-89). Pokud jde o břemeno důkazní, to je výrazněji rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Prokazovat jednotlivá fakta je primárně povinen žadatel, nicméně správní orgán je současně povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. V častých případech však správní orgán rozhoduje za důkazní nouze, tedy, kdy žadatel ani žalovaný není schopen doložit, či vyvrátit určité tvrzení nebo skutečnost žádným přesvědčivým důkazem.
15. Co se týče okruhů žalobních námitek, tak žalobce v žalobě poukazoval v první řadě zejména obavu z návratu do Moldavska, jelikož v zemi se zadlužil a nemá, jak splácet. Další jeho žalobní námitka spočívala v tom, že v Moldavsku není práce a nemá se kam vrátit. Naopak v České republice má silný vztah a má zde i přítelkyni.
16. Ke skupině žalobních námitek, spočívající v obavě žalobce z návratu do Moldavska, neboť mu hrozí pronásledování od věřitelů, soud sděluje, že žalobce uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany a ani nebyl nijak politicky aktivní. Samotná skutečnost výslovně potvrzená žalobcem, že z důvodů obsažených v § 12 zákona o azylu neměl žádné potíže v zemi původu, svědčí o tom, že zde nejsou naplněny podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Žalobce vycestoval z Moldavska na základě svého cestovního dokladu a sám uvedl v protokole o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, že z Moldavska vycestoval, neboť tam nemá kde žít a zároveň uvedl, že se v Moldavsku ničeho neobává. Jako důvod, proč požádal o udělení mezinárodní ochrany, žalobce uvedl, že chce zůstat v Praze, má zde přítelkyni, které je Ukrajinka.
17. K tomu soud dále uvádí, že zákon o azylu v § 2 odst. 6 jasně stanoví, že: *„Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.“* Jak z citovaného vyplývá, původcem pronásledování ve smyslu zákona o azylu se rozumí státní orgán, strana či organizace ovládající zemi původu žalobce. V tomto případě se ale jedná o soukromou osobu, která může být původcem pronásledování pouze, pokud lze prokázat, že veřejná moc nemůže zajistit ochranu před takovýmto pronásledováním. Taková skutečnost však nebyla zjištěna žalovaným v rámci správního řízení, ani žalobce ji neuvedl.
18. Z výpovědi žalobce a ani z žaloby nevyplývá, že by se se svými problémy s věřiteli obrátil na příslušné státní orgány v Moldavsku i přesto, že z informace OAMP, Hodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 3. 10. 2023 vyplývá, že Moldavsko posílilo právní stát, včetně reformy policie a reformy soudnictví. Moldavsko má v legislativě zakotveny prostředky proti porušování lidských práv a svobod. Zákon zakazuje mučení a jiné kruté zacházení (i když se zejména ve vazebních zařízeních zprávy o porušování lidských práv objevily). Zákonem je zajištěno právo na spravedlivý a veřejný proces a nezávislost soudnictví. Tím, že se žalobce na příslušné orgány v zemi původu neobrátil a současně ani neprokázal, že by mu domovské státní orgány tuto pomoc odepřely, není možná aplikace § 12 zákona o azylu. V případě pronásledování žalobce ze strany věřitelů tak nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, proto jsou námitky žalobce týkající se neudělení azylu dle § 12 zákona o azylu nedůvodné.

19. Soudu nezbyvá než zdůraznit, že azylové řízení je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze ho zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky, tak jak jsou upraveny zákonem o pobytu cizinců na území ČR. S ohledem na uvedené soud proto hodnotí žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako účelovou, jejímž cílem je legalizace pobytu a v tomto směru odkazuje přiměřeně i na rozsudek NSS ze dne 24. 2. 2005, sp. zn. 7 Azs 187/2004, který uvádí, že: *„Azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Je patrné, že zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území ČR či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v České republice, bude se muset podrobit režimu jiného zákona. Právní úpravu o pobytu cizinců na území ČR obsahuje zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, v platném znění, jehož institutů měl žadatel možnost využít a které dříve i úspěšně využíval.“*
20. V postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí soud nenalezl nedostatky, které by byly způsobilé ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu. Žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi v této věci se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval, s čímž se zdejší soud ztotožnil.
21. Ohledně žádosti žalobce, aby jeho situace byla zohledněna udělením azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu, žalovaný k tomuto uvedl v napadeném rozhodnutí, že „v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného nezjistil zvláštní zřetele hodný důvod pro udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a azyl se neuděluje.“
22. Uvedené odůvodnění neudělení azylu z humanitárního důvodu považuje soud za dostatečné a logické, přičemž soud připomíná, že je na uvážení správním orgánu, zda tento druh azylu udělí či nikoli, a soud pouze přezkoumává, zda bylo rozhodnutí o neudělení řádně zdůvodněno. V daném případě rozhodnutí správního orgánu vyhovělo těmto požadavkům a je tak v souladu se zákonem.
23. Soud dále uvádí, že ani okolnost, že žalobce má v ČR přítelkyni, se kterou plánuje sňatek, nepředstavuje situaci mimořádnou v tom smyslu, že by mohla naplnit důvod zvláštního zřetele hodný dle ust. § 14 zákona o azylu.

24. Ohledně posouzení, zda žalobce splňuje podmínky udělení § 14a zákona o azylu, soud toliko konstatuje, že i ve vztahu k možnosti udělení doplňkové ochrany byla situace žalobce posuzována především z hlediska jeho vyjádření. Žalobce neměl v zemi původu žádné problémy zejména se státními orgány a těchto se ani v případě návratu do vlasti neobává. Skutečnost, že žalobce má v ČR přítelkyni, se kterou plánuje sňatek, že se obává věřitelů v zemi původu bez toho, aby se v ní obrátil s žádostí o pomoc na státní orgány, ani okolnost, že žalobci hrozí povinnost vycestovat do země původu, nepředstavují vážnou újmu ve smyslu § 14a zákona o azylu. Evropská úmluva o lidských právech a základních svobodách v čl. 8, zabývající se právem na rodinný život, ani jiný právní předpis nezakládají právo na volbu země, kde bude žalobce se svými blízkými realizovat rodinný život.
25. V postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí soud nenalezl nedostatky, které by byly způsobilé ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu. Žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi v této věci se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval, s čímž se zdejší soud ztotožnil.
26. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, neboť žalobcem uváděné skutečnosti nesvědčí o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku), když žádná z žalobních námitek nebyla shledána důvodnou.

VII.

Náklady řízení

28. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 26. listopadu 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.